

**כתבה ראשונה בסידרה על עיסקי
אברהם עופר ומשפחתו: מתנות, הונאות,
העדפות וטובות הנאה על חשבון הצבור**

האב

הבן

והמתנות

ההקדושה

גיבורי העלילה

האב, אברהם עופר (למעלה) שכיהן כמנכ"ל חברת שיכון-עובדים. הבן, עורך-הדין של עופר (בתמונה משמאל, נראה מצידה השמאלי, כאשר מימין מנהל חברת יבנה, אליעזר סגל, החובש מיסקפיים). למטה: חותנתו של דן עופר חנה פן, וסגנית פרקליט מחוז תל-אביב.

אברהם עופר הוא איש חכם, לפחות כמו ילדין. קשה מאד לתפוס אותו בי מעשים לא-אתיקונים. למעשה, מאז נזרק בי שעתו עליידי שר-ההקלאות מכהונת יושב-ראש מועצת הלול, על שלקח רכוש ציבורי (אנציקלופדיה בריטניקה ופריטים אחרים) לביתו, כאילו היה רכוש הפרטי, לא הצליח איש לשים אצבע על מעשה לא-תקין של אברהם עופר, והיו רבים מאד שהפכו עולמות כדי למצוא בו רבב.

סידרה זו מביאה אישומים פליליים, אישומים ציבוריים ואישומים בעבירות על חוקת ההסתדרות נגדו.

מתנה

למחותנת

כמו בפרשת אשר ידלין, היה קשה מאד להוכיח את המידע שנצטבר נגד עופר. כאשר קנה אשר ידלין דירה בי שיכון-עובדים, ורשם אותה תחילה על שמו ועל שם אחותו שרה הרי, הוא הקפיד לשלם את מחירה המלא כפי שהיה באותה שעה. כך עשה גם רעו הטוב, אברהם עופר.

כאשר קנה בנובמבר, דן עופר, דירה בבניין משותף של שיכון-עובדים ושיכון-ופיתוח, שהיא חברה ממשלתית, ברחוב האמוראים 6 ברמת-אביב הוא שילם את המחיר המלא של אותה עת עבור דירה בת שלושה חדרים: 56 אלף לירות, שי שולמו ב-9 בנובמבר 1969. לפני חודשיים מכר דן עופר את הדירה במחיר של 360 אלף לירות, וקנה דירת-גג מהודרת ברחוב לאה 12 בנאות-אפקה, בבניין של שיכון-עובדים, ושילם את המחיר המלא. מיספחת

• מילבד סידרת העולם הוה (1844) וי הלאה, בינואר 1973, על חלוקת דירות בי שיכון-עובדים בידי עופר. מעריב שנודע לו על סידרת מאמרים זו, פרסם ביום שלישי, מועד הופעת העולם הזה, ידיעה הכוללת חלק מהמפורסם כאן.

עופר לא תבצע כל חריג בעיסקות הנע" שות על שמה.

כיצד הצליח דן עופר, שרק לפני חמש שנים קיבל רשיון של עורך-דין, ושאינו מאוריהגולה, לצבור מיליון לירות ויותר כדי לרכוש דירת-גג מפוארת, יחד עם הריהוט והמכונות שלו ושל אשתו? הרי סיפור שופך אור על השיטות של אברהם עופר ובני-משפחתו להשגת כספים — שיטות המזכירות את המעשים של אשר ידלין הנחקרים עתה עליידי המישטרה. דן עופר נשא את רחל פן, בתה של סגנית פרקליט מחוז תל-אביב חנה פן. בשנים 1974 ו-1975 שהתה חנה פן כי ארצות-הברית, בשליחות כלשהי מטעם הדינה. באותה עת בנתה שיכון-עובדים, שאברהם עופר היה מנהלה הכללי עד יולי 1974 (המועד שבו התמנה כשר-השיכון) כמה במיידירות מפוארים באיזור רחוב רחובות-הנהר שבגבול תל-אביב-רמת-גן. אחד הבתים היה ברחוב החרוזים 4, ו-מחירי הדירות עמדו על יותר מרבע-מיליון לירות הדירה.

במאי 1974 רכשה חנה פן דירה בבניין שהיה בשלבי בנייה ברחוב החרוזים 4, חתמה חוזה עם חברת שיכון-עובדים שלפי תשלום תמורת הדירה מחיר של 154 אלף לירות בלבד. חנה פן היתה או אומנם בארצות-הברית, אולם היא שלחה ייפוי-כוח לעורך-הדין דן עופר (חתנה), וזה הסדיר את הרכישה בשיכון-עובדים.

חודשיים לאחר-מכן, באוגוסט 1974, נמר כרה אותה דירה, שהיתה עדיין בשלבי בנייה, לאריה אלון, נכה צה"ל, במחיר של 275 אלף לירות.

אלון שילם את המחיר ללא פיקסוק, שכן זה היה באותה עת המחיר לדירות בבניין זה ובאיזור זה. אלון ביקש מעורך-הדין שלו, אברהם וינס, כי יטפל ברישום הדינה, כאשר התקשר וינס עם דן עופר, אמר לו זה כי הוא יטפל בכל ללא תשלום, ויבצע את הפעולות של שני הצדדים. רישום העברת הזכות לדירה, מחנה פן לאלון היה מזור אף הוא. דן עופר